

JE LI SVIJEST ILUZIJA

Stanje je svijesti stanje života (...) Ako ste sada zajedno s nama svjesni novoga razdoblja, unutarnja odluka prisilno će vas natjerati na djelo, kako bi ta svijest na ovaj ili onaj način došla do izražaja u novomu načinu života koji je s njom u skladu.

Jan van Rijckenborgh

Misli tvore nešto poput filma. Beskonačni nizovi slika radosti i tuge, ljubavi i mržnje, sreće i očaja, očekivanja i razočaranja neprestano se projiciraju u svijesti. Taj kaleidoskopski obrazac misli i njime pobuđeni osjećaji obično se smatraju znakom razvijenog ega. Ego svijest, međutim ima mali radijus djelovanja, pri čemu opaža samo mali dio neprestanog kretanja u prirodi. Opažanja su u potpunosti subjektivna i u svezi su s isključivo vlastitim potrebama.

Čovjek ne živi uistinu svjesno, on spava i to ne primjećuje. Postoji u prolaznom svijetu i tu sanja svoj eonima stari san o raj u Zemlji u kojemu je kao Bog.

U prirodnim okolnostima svijest je i posrednik karmičkih snaga i materijalnog oblika u komu se očituje čovjek. Psihoanaliza je već početkom XX. stoljeća pokazala da čovjek ne živi samostalno, već biva življen od svojih nesvjesnih instikata i želja. Neki neuropsiholozi smatraju da se u ljudskom živčanom sustavu odigravaju mnogi procesi koji možda čak i proizvode iluziju svijesti. Prije nego što netko svjesno pomakne ruku, ona je već odavno zauzela ispravan položaj. Tada veliki mozak prima umirujuće priopćenje: "Tako si želio". Čini se da je to izvješće proslijeđeno mozgu samo djelić sekunde nakon izvršene radnje i da je praćeno naredbom "vрати vrijeme unatrag". Time nastaje iluzija da je spomenuta radnja obavljena na osnovi slobodne odluke volje. Drugim riječima, čovjek čini stvari za koje vjeruje da ih čini svjesno, iako je nešto na što čovjek ne može imati utjecaja već donijelo odluku o djelovanju. Čovjekom tako neprestano manipulira vlastita podsvijest, njegova prošlost i aurijsko biće. Prirodna samosvijest ima pri tomu samo ulogu marionete.

Za tražitelja koji traga za izlazom iz prirode smrti, svijest je i most za svjetlosne snage koje preko probuđene božanske jezgre u srcu utječu u svetište glave. Te natprirodne snage stvaraju privremenu vezu koja tražitelju omogućuje spoznati istinsku zadaću svojega života. On može smatrati da su novi uvidi njegovo vlastito djelo, ali oni u stvari nastaju indukcijom. Gnostičke svjetlosne snage razbijaju staru svijest, čiste je i dodaju joj potrebne elemente. To stanje u kojemu se spoznaju cilj, podrijetlo i nove mogućnosti, možemo usporediti s nastupom Ivana Krstitelja, onoga koji priprema putove, Isusova prethodnika. To je najviše stanje koje može postići dijalektička osobnost.

Konačno, na mjesto starog upravljačkog mehanizma, sazdanog od bezbrojnih zemaljskih misli, želja, žudnji, briga, strahova i poticaja, kada bude očišćen, dolazi svijest novoga duševnoga razvoja.

Kada se sunčevo svjetlo duhovne duše neizobličeno može zrcaliti na mirnoj, kristalnobistroj površini nove svijesti, čovjek je došao do potpunoga mira. U tomu se trenutku rađa znanje koje je u savršenom skladu s praidejom Božjega stvaralačkoga plana. Završno je stanje sveobuhvatna Kristova svijest pomoću koje transfigurirani čovjek može u službi Bratstva života surađivati u spašavanju svijeta i čovječanstva.

Stara i nova svijest potpuno su konkretne. One se mogu opisati i doživjeti. Ali nova svijest ne može biti izmjerena zemaljskim mjerilima. Ona potječe iz svijeta koji će za svijest osobnosti zauvijek ostati zagonetkom.

